

ikke paa. Alt dette, siger den ærede Ordfører, vil blive til Gavn for Kunsten og Standen som Helhed, ja, det vil bringe os op paa et højere Kulturtrin. Det er en fuldstændig mirakuløs Virkning af denne Beskatning paa 15 pCt., som man ikke skulde tro mulig. Men det mener nu den ærede Ordfører. Det er ikke saa underligt, at det ærede Medlem forleden Dag særlig henledte min Opmærksomhed paa netop dette Forhold. Jeg har blandt andet staaet som Talsmand for, at naar man vilde tyngte Vingerne paa den udenlandske Konkurrence, kunde det indenlandske Erhvervsliv blomstre. Men her er det en langt frugtbarere Teori, som den ærede Ordfører gør sig til Talsmand for, thi den gaar ud paa, at naar man tynger selve den indenlandske Virksomheds Vinger med Skatter, florerer den først rigtig, og saa vil den give glimrende Resultater. Det er rent mærkværdige Ting, der ville fremkomme. Den ærede Ordfører sagde et Sted i sit Foredrag, at Velhavenhed betyder meget for Kulturtrinet. Det er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, men jeg havde tænkt mig, da jeg hørte det, at han mente Velhavenheden hos Forbrugerne. Men jeg ser nu, da jeg læser det i Sammenhæng, at det var Velhavenheden hos Teaterdirektørerne, der vil fremme Kulturen. Det forstaar jeg ikke ganske. Den ærede Ordfører siger, at naar de daarlige Konkurrenter slaas i Stykker, komme de gode til at florere. I denne Forbindelse siger han, at Velhavenheden har en stor Indflydelse paa Kulturtrinet. Ja, den vil fremme Kulturtrinet hos Teaterdirektørerne, men vel neppe hos den egentlige Befolkning. Jeg tror ikke, at Velhavenhed og Kulturen hos denne i og for sig vil florere med en Beskatning paa 15 pCt.

Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Ord af den ærede Ordførers Tale for at vise, hvor vidt han gaar, og at jeg ikke har overdrevet i, hvad jeg har fremhævet: „Skatten afholdes af den Fortjeneste, som fremkommer derved, at man ved selve Skattens Hjælp frembringer en bedre Organisation af det paa-gældende Forretningsomraade“. Dermed tilvejebringer man alle disse Velsignelser. Det forekommer mig, at det er noget, som ganske slaar min stakkels Toldbeskyttelse af Marken, thi jeg kan ikke antage, at denne Teori alene vil kunne faa Anvendelse paa Teatrene; den maa ogsaa kunne bruges af den højtærede Handelsminister til Handelens Fremme og paa Industriens

og andre Omraader. Naar man indfører en Skat af 15 pCt. af Handelens Bruttoomsætning, vil man kunne vente, at det samme sker: de daarlige Forretninger slaas ihjel, og de gode florere i en Grad, som er ganske uanet. Det danske Samfund tjener ved sit samlede Arbejde 1,000—1,200 Mill. Kr. En saadan Skat vil derfor blive en glimrende Forretning baade for Statskassen og Befolkningen, hvis man gennemførte den ærede Ordførers Teori. En Skat af 15 pCt. vil give mellem 150 og 180 Mill. Kr. til Statskassen. Det vilde være til Gavn og Glæde for Finansministeren, han fik derved alle Hullerne stoppede og kunde maaske endda forære lidt bort. Efter den Teori var det blot at slaa nogle daarlige Forretninger ihjel, alle de andre vilde blomstre saa glimrende, som man ikke havde anet før. Jeg kan ikke se andet end, at det er lykkedes den ærede Ordfører at løse den berømte Opgave om Cirkelns Kvadratur, og jeg anbefaler, som sagt, at dette Middel prøves paa de forskellige Erhverv her i Landet, hvis Regeringen er enig med sit Partis Ordfører.

Bramsen: Jeg skal ikke komme ind paa en almindelig Skattedebat, men jeg vil dog sige, at der har lydt saa mange bebrejdende Røster mod den højtærede Finansminister, fordi han er fremkommen med denne Skatteplan stykkevis, og skønt vi fra vor Side ogsaa kunde have ønsket en samlet Skatteplan forelagt, tage vi dog mod denne stykkevis i de to Tempi, som ere blevne saa meget paa Mode her i Tinget. Desværre vil det saa give Debat to Gange.

Jeg vil gerne være med til at støtte de Lovforslag, der her ere forelagte. Det er blevet sagt, at Teater- og Forlystelseskassen skulde være en særlig Skat paa Byerne. Det ved jeg ikke, om man i Grunden kan sige. Hvis man vil undersøge det Publikum, der søger Forlystelserne her i København, vil man ganske vist finde deriblandt en Masse Landboere og en Masse Provsboere, der søge herind. Der er vistnok ikke mange, der komme herind fra Landet eller fra Provinsen, uden at de søge Forlystelsesstederne, og de ville da ogsaa komme af med deres Skat.

Det har i disse Dage — ja ikke saa meget i Dag som i Gaar — svinget i Luften med Lovprisninger af Kultur. Saa snart en Ting kan stemples med Kulturværdi, har den den højeste Tiltrækning. Den højtærede Finansminister har taget Afstand derfra, og jeg er glad for det. Men hvad er